

Njemačko pitanje: iskra rasplamsavanja sloma, — ili poticaj svjetskog razvoja

Stisak ruku predsjednik Putina i njemačkog MVP Waltera Steinmeiera nakon sastanka.
23. ožujka 2016. [foto: kremlin.ru]

Ako se pusti silazak Deutsche Banke u nekontrolirani slom, to jest eksploziju najveće hrpe derivata među bankama svijeta, ne samo da će to uništiti njemačku ekonomiju, već cijelu Europu i SAD s njom. A to je na programu, doslovno svakog dana. No još jedan glas financijske elite vrišti na alarm danas. „Deutsche je u većem problemu nego što ljudi shvaćaju“, rekao je Brad Lamensdorf zastupnik *Ranger equity Bear-a* u [intervjuu s The Express-om Londona](#) člankom „Nešto je jako, jako pokvareno“.

„Nema ničeg stabilnog u europskom bankovnom sustavu“, odgovor je Lyndona LaRouchea. „Njemačka ekonomija je na rubu eksplozije. Merkel i Schäuble pokušavaju upravljati nemogućim. Moraju otići. Samo je pitanje kad će doći slom.“

Postoji način rješenja ove krize, no samo ako se odmah pojave vođe u Njemačkoj i uspostave stabilnost. To zahtijeva, prvo, ponovnu kapitalizaciju Deutsche Banke pod novom upravom koja će otpisati bezvrijedni mjehur derivata i povratiti komercijalno bankarstvo regulacijom u stilu *Gloss-Steagalla*. Ako se to učini, sada, rekao je LaRouche, Njemačka će, u suradnji s Putinovom Rusijom, izbjegći naglu propast i potaknuti novu paradigmu suradnje transatlantskih nacija i partnerstva Rusije i Kine koje sada gura svjetsku ekonomiju naprijed, unatoč propadanju Zapada.

Vodeće snage u Njemačkoj pokušavaju poboljšati odnos s Rusijom. MVP Frank-Walter Steinmeier sastao se s ruskim kolegom, Sergejem Lavrovom u Jekaterinburgu 15. kolovoza, gdje su se njih dvojica dogovorili „obodriti kontakte vladinih ureda između regija u Ruskoj federaciji i Saveznoj Republici Njemačkoj,“ izjavio je Lavrov dodavši da „mi vjerujemo da pokazano zanimanje Franka-Waltera za rad s ruskim regijama zaslužuje svaku vrstu potpore“. Prema Lavrovu, kao što je TASS objavio, njih dvojica razgovarali su o biletarskim odnosima na „političkom, kulturnom, humanitarnom i povijesnom području“. Koliko dugo se bezumne sankcije režima i NATOva ratna mobilizacija mogu podnosi?

Vremena je malo. Putin je zadao udarac Obaminom ratnom planu na dva ranjiva boka: prvo u Siriji djelujući u suranji prema međunarodnom pravu sa suverenom vladom Sirije da vojno poraze teroristički aparat na bojištima širom Sirije, razotkrivši Obamu kao podupiratelja mreže al-Qaide koju kontrolira Saudijska Arabija da bi ostvario svoju zločinačku agresiju promjena režima; drugo, Putin je osvijestio Tursku, okončavši Obamino korištenje te zemlje u snabdijevanju Sirije oružjem i teroristima.

Obama je reagirao potporom neonacističkim bandama u Ukrajini i pokrenuo terorističke napade na Krimu – tj. ruskom teritoriju – i eskalacijom rata u Donbas području. Putin je najavio da planirani sastanak Normandijskog skupa (Francuska, Njemačka, Rusija i Ukrajina) na dolazećem sastanku G20 u Kini, u svrhu spašavanja Minskih dogovora, više nema smisla, jer se Kijev opredijelio za teror na ruskom tlu. Holland, Merklica i Porošenko su razgovarali telefonom danas – bez Putina – pozivajući na nastavak Normandijskog procesa. Drugi su predlagali da bi Njemačka i Rusija trebali nastaviti raditi na svoju ruku na problemu Ukrajine, i zahtijevati da se provokacije Kijeva uz Obaminu potporu, prekinu.

Rat je na programu – rat koji bi ubrzo prerastao u globalni i nuklearni. Dok bi Njemačka, pod novim vodstvom i zajedno s Rusijom, mogla spriječiti ekonomski slom i zaustaviti utrku u rat, tek će hrabrost američkih građana da zaustave Obamu (i njegovu marionetu Hillary Clinton) u dalnjem podređivanju SADa uništenju fizičke ekonomije od ruke Wall Streeta a svijeta uništenju od rata. Te odluke moraju se donijeti sada – ne putem prijevarnog izbora između dva neprijatelja Američkog sustava, već odstranjenjem Obame putem ustavnih mjera zbog njegovih višestrukih zločina protiv Ustava i čovječnosti, primjenom *Glass-Steagalla*, obnovom nacionalnog bankarstva, i obnovom privrženosti Amerike energiji fuzijom glede budućnosti na Zemlji i u svemiru.

Nikakve „praktične“ polovične mjere ne mogu uspjeti.

17. kolovoz 2016.